

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 27 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 13go Maja v. s.

Wspomnieliśmy w przeszley gazecie o Kazaniu, które na uroczystym obchodzie w Moskwie, w Kosciele Katedralnym Wniebowzięcia miał Wikaryusz Metropolii Moskiewskiej, Nayprzewielebniejszy Augustyn. Kładziemy tu nie które z tego kazania wyiatki. „Mokwo! — Podnieś swą głowę ubieloną przez długoletnią starość; otrząśnij proch, który ją pokrywa; niech radość i wesele rozleją się po twoim wspomnieniu czele. Gromy, które huczały przy zwałeniu twoich ogromnych gmachow, odbiiać się będą w wiekach oddalonych, i późna potomność usłyszy, iak w tobie i przez ciebie zaczął się upadek straszney potęgi, wstrząsaiący ziemię, stracaiący Królów, obalaiący narody. Z rozwalin twoich wzniósą się wieczne pamiętniki cudow dobroci, sprawiedliwosci i wszechmocności Przedwiecznego, okazanych w tobie nad Rossyą i nad całą Europą. Płomień, który zniszczył twoje swietne budowy, w zarzewiu swoim odkryje czasom idącym, żeś ty była odkupuiącą ofiarą nie tylko naysilney Oyczyzny naszey, ale i wszystkich Narodow ugiętych pod okrutne iarżmo chciwego władzy tyrana. — Syonie, miasto Boże, przybytku świętości i Panow Rossyjskich, przez ciebie Bóg skruszył moc łukow, orężę i miecz i wojnę; od ciebie wynikło zbawienie Izraela i całej Ziemi.” — — Mówiac o Wielkim naszym PANU, zeki Kaznodzieja: „ufaycie Jemu mocno ięzyki i Narody, albowiem Bóg iest z Nim. — Ufaycie Jemu; albowiem ile iest Sprawiedliwy, tyle iest Wielki swoją dobrocią. Ufaycie; on nad wasze nawet nadzieie, dopełnił życzenia wasze. On zatamował potoki krwi, które zalewały ziemię; On położył koniec nędzom Europy, uspokoił ięki, lzy otarł. On powraca Rodzicom dzieci, dzieciom Rodzicow, żonom mężow, krewnych krewnym, przyiaciom przyiacioł. On familiom, wioskom, miastom i Państwom oddaie spokojność i szczęście. Królowie odtąd zasiadą na swoich tronach, i prawa oyczyste zabezpieczą każdego osobę i maiątek. Przekuią się miecze na radła, i włócznie na sierpy; wdzięczne łono ziemi rozleie wszędzie swobodę i obfitość. Bałwany morskie na swoich grzbietach przyniosą nam skarby mieysc oddalonych; i za dni Rossyjskiego Salomona we wszystkich narodach zruynowanych okrutną ręką obalonego na ziemię nieprzyiaciela, zbierać się będzie iako miedź złoto, a iako ołow pomnoży się srebro” — — Cóż się może porównać z wysokim stopniem chwały naszego Wielkiego ALEXANDRA? — Wielkiem iest dziełem przewodniczyć liczney potędze, i woioownikow okrytych laurami odprowadzić z pola bitwy: lecz przewodniczyć woyskom wielu i rozmaitych narodow, myśli, zamiary i chęci wielu Władzcow ziemskich razem pogodzić, wszystkich prowadzić do iednego celu, wszystkich uczynić posłusznymi swojej iedney woli, i dostąpić zamierzonego kresu; iest takie dzieło, któremu podobnego nie wystawiaią nam dzieie ludzkie, iest dzieło PANA, którego rozum i serce iest zawsze w ręce Bożey” (z Pocz. Półn.)

Derpt 10go Maja. Przeiechali tedy z St. Peterzburga traktem na Mitawę, d. 9go t. m. JW. Aktualny Tainny Konsyliarz pierwszey klasy Xiąże Alexander Kurakin, a dziś JW. Jenerał kawaleryi Alexander Formasow, i JW. Marszałek Dworu Hrabia Alexander Soltykow. (z Pocz. Półn.)

OGŁOSZENIE RZĄDOWE.

Kommissya w Gubernii Wileńskiej dla przedaży Dóbr Koronnych ustanowiona podaie do powszechney wiadomości, że JEGO IMPERATORSKA MOSC Imiennym Naywyższym Ukazem, pod dniem 10 ominionego Msca Kwietnia w Paryżu nastalym, zabezpieczaiąc powrót do kraiu b. Nadwornemu Litt: Marszałkowi, Stanisławowi Sołtanowi, b. Oboźnemu W. X. Lit. Karolowi Prozorowi, b. Marszałkowi Trybunału Lit: Franciszkowi Jelskiemu, Janowi Horainowi, i Józefowi Kossakowskiemu, raczył rozkazać wyiąć z pod konfiskaty maiątki tak własne ich, jakoteż i żony Prozora.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA.

Gazeta Wiedeńska zawiera, co następuie: Po dług doniesień z Paryża pod 13tym Maja, układy o pokoy zdaią się zbliżać do swojego końca. Codzienne odbywaią się konferencye u Ministra Spraw zewnętrznych Xiącia Meternicha. Naradzią się następane osoby: ze strony Rossyjskiej, Hrabowie, Razumowski i Nesselrode; z Austryackiej Xiąże Meternich i Hrabia Stadion; z Angielskiej Lordowie Castlereagh, Aberdeen, Cathcart i Kawaler Stuart, z Pruskiej Kanclerz Stanu Baron Hardenberg i Baron Humbold; nakoniec ze strony Francuskiej, Xiąże Benewentu.

Cztery wspomniane Dwory traktuią w Imieniu wszystkich Dworow Sprzymierzonych w zupełnym z Niemi porozumieniu. Pokóy z Francyą i pierwsze zasady stosunkow innych Mocarstw Europejskich będą zapewne nappierwéy umówione. Mówią o układach, które zaraz po podpisaniu pokoiu z Francyą w Wiedniu odbywać się maią, i które formalnę przystąpienie wszystkich interessowanych Państw i Władzców, i porównania, w skutku zawartych traktatów, części szczególnych, za przedmiot mieć będą. Tym sposobem odkrywa się dla Europy widok długiego i na zasadzie polityczney równowagi Europejskich Kraiów ugruntowanego pokoiu. Po zotoletnich konwulsyach Francya, pod swoim prawym Królem, powraca do rzędu Państw Wielkich, nie będąc więcey, ze swoim własnym i powszechnym nieszczęściem, zdobywaiącą potęgą; inne wielkie Mocarstwa wraz z Francyą staną się tarczami trwałego pokoiu, i exystencya szczególnych kraiów nie będzie odtąd zależyć od przywidzenia i dowolności iednego Rządu.

Dnia 8go Maja była rewia gwardyi narodowej Paryskiej, tudzież woysk liniowych i gwardyi znajdujących się w Stolicy. Król z Xiążną Angouleme i Xiążętami Condé i Bourbon znajdował się na Balkonie Tuilerskiego Pałacu. Monsieur dowodził gwardyą narodową, a Xiąże Berry woyskami liniowemi; oba Marszałkami i Jenerałami otoczeni. Woyska przeciągaiąc przed Królem powitały go okrzykiem, niech żyje Król! — Monarchowie Sprzymierzeni, incognito, przypatrywali się z galeryi temu widowisku.

Gazety Berlińskie z Gazet Francuskich zawieraią, co następuie:

z Paryża 14go Maja. Ministrowie zostali mianowani, to iest: Wielkim Kanclerzem P. d^s Ambray (P. Barentin, który przed rewolucyą te dostojność piastował zatrzymuię tytuł i zewnętrzne oznaki.) Ministrem Sekretarzem Stanu do interessów zagranicznych Xiąże Benewentu; do spraw wewnętrznych, Abbé Montesquiou; Woyny, Jenerał Hrabia Dupont; Finansów, Baron Louis; Marynarki Baron Malouet;

Jeneralnym Dyrektorem Pollicyi Minister Stanu Hrabia *Beugnot*; Jeneralnym Dyrektorem poczt Minister Stanu *Ferrand*, Jeneralnym Dyrektorem przychodów ubocznych P. *Berenger* — Jeneralnym Półkownikiem wszystkich gwardyi Królestwa mianowany jest Hrabia *Artezyi*. W ogłoszeniu tego wyroku Król wyraża: „Ze chcąc dać dowód swojej ufności i szacunku gwardyi narodowej, a szczególniej gwardyi Paryskiej, mianował iey naczelnikiem brata swojego. — W Departamencie *Sekwany* zaległy żółd wojenny do 1go Marca i pensye Inwalidów od dnia 17go t. m. gotowizną wypłacane będą. — Zaczną się także roboty około publicznych budowli, dla tego aby klasie pracujących nie zbywało na sposobie zarobienia. — Za szczęśliwy powrót Króla ma być w całym Królestwie uroczyste nabożeństwo i śpiewane *Te Deum*. W liście okolnym do Duchowieństwa między innemi wyrażono: „Opatrzność Boża dozwoliła nam powrócić do naszej Stolicy i po długich cierpieniach kosztować słodkiej pociechy. Poddani nasi zwrócili znowu swoje serca do uczuć religii, do posłuszeństwa prawom, do wierności ku swoim Królom, a z tym do wszystkich cnót Ojców swoich. Tak zupełna i tak upragniona odmiana, nie może pochodzić tylko od tego, który trzyma w swym ręku losy Królów i Narodów. Jemu z tym najszczególniej dziękować powinniśmy. &c.”

Dnia 14 Maja w Kościele *Notredame* na pamiątkę Ludwika XVI, iego Małżonki, Syna i Siostry, odprawiono się uroczyste zaduszne nabożeństwo. Kościół był obity czarnym suknem, na którym gdzieś niegdzieś jaśniały lilie i litery wyrażające imię Ludwika XVI. Katafalk stał przed wielkim Ołtarzem. Skład iego był prosty ale szlachetny, na czterech rogach stały posągi wyrażające, Wiarę, Nadzieję, Miłość i Śmierć. Na katafalku stała tylko jedna trumna, na której leżała Korona Królewska żałobną zasłoną okryta. Wszystkie Władze krajowe przysłały na tę uroczystość deputacje. Hrabia *Artezyi* stał przy Katafalku w mundurze gwardyi Narodowej, i czarna flara spadała z iego ramienia; Król miał pod wierzchnią suknią wielki order Sgo Ducha, i był incognito na tej uroczystości. Xiężna *Angouleme* w swojej łoży pod łożą Króla, w grubey żałobie i czarną zasłoną twarz okryta. Najjaśniejsi Cesarze ALEXANDER i Franciszek znajdowali się razem w iedney łoży, po której obu stronach były łoża dla innych Obcych wyższego rzędu. Mowę pogrzebową miał *Abbe Duval*, którą zakończył temi słowy: „Przedwieczny wysłuchał błagań naszych; weyrzał On na łzy nieszczęśliwych; już nie jest zagniewany i zakończyły się cierpienia nasze: iutrzeńka pomyślności zaiśniła na nowo w oyczyźnie Francuzów.”

Dnia 10go, Małżonka Xięcia Następcy Szwedzkiego oddała wizytę Królowi i Królewskiej Familii. Przez czas pobytu swojego we Francyi, gdzie przebywa dla poratowania zdrowia, zostaje pod imieniem Hrabini *Gotland*. — Dnia 11go Król dał audyencyą Adwokatowi *Descze*, i sławnemu przez swą obronę Ludwika XVI. Przez całe pół godziny rozmawiał z nim sam na sam Król w swoim gabinecie. — Król codziennie odbiera deputacje z różnych Prowincyi Królestwa. Do deputowanych z Departamentu *Pas de Calais* Król odpowiedział: „Jedno wprawdzie miasto w waszym Departamencie (*Arras*) wydało na świat okropne straszidło (*Roberspierre*); lecz w tymże Departamencie usłyszałem za mym powrotem pierwszy okrzyk radości Moiego ludu, i tego nigdy nie zapomnę.”

Marszałek *Soult* dnia 11go przybył do Paryża. Korpus iego został pod dowództwem Marszałka *Suchet*. — Xiążę *Wellington* wyjechał z Paryża do Francyi Południowej. Jeneral *Harispe*, ranny w bitwie pod *Touluzą*, przychodzi do zdrowia — Dnia 12go Pani *Stael* z Londynu przybyła do Paryża.

Dnia 11go Najjaśniejszy Cesarz ALEXANDER wraz z Wielkimi Xiążętami swemi Bracia i Król Pruski ze swoimi Synami przybyli do *Wersalu*, dla oglądania tamtejszych Pałaców i ogrodów. W czasie obecności Monarchów wszystkie fontanny wyrzucały wodę. Stąd Najjaśniejszy Cesarz Alexander udał się do małego *Trianon*, gdzie Xiążę *Lichtenstein* przygotował

podwieczorek dla Jego Cesarskiej Mości Wieczorem przez Aktorów z wielkiego teatru Francuskiego sprowadzonych grana była mała sztuka pod tytułem, *le secret du ménage*.

Ponieważ mieszkańcy *Wersalu* okazali szczególniejszą troskliwość względem chorych i rannych Rosyjskich, tedy Najjaśniejszy Cesarz Alexander w liście swoim do Mera wyrazić raczył: że znane Mu są imiona tych osób dobroczyńnych, i że te nigdy z pamięci Jego nie wyjdą. Merowi w upominku posłał Monarcha pierścień brylantowy, a Siostrze Miłosierdzia 1,500 franków.

Co się tycze dalszego losu *Bonapartego*, po iego odplynieniu od brzegów Francuskich, rozróżnione są w tym względzie wieści i doniesienia. Niektórzy twierdzą (jak nawet gazety Wiedeńskie donoszą) że przybył *de Elby*, wylądował w *Porto Ferajo*, i że na swoim mieszkaniu kazał zawiesić białą z różowym obwodem chorągiew, w której środku na niebieskiem polu są trzy złote pszczoły: — Inne wiadomości upewniają, że mieszkańcy i pospólstwo wyspy *Elby*, sprzeciwiło się w tumulcie wylądowaniu *Bonapartego*, i że Kapitan Angielskiej Fregaty widział się przymuszonym pójść znowu pod żagle; że postanowił tymczasowie zaprowadzić go do *Malty*, i tam oczekiwać, co względem dalszego iego przeznaczenia Sprzymierzni Monarchowie postanowią.

Obie te wieści następnym się sposobem objaśniają. Gdy *Bonaparte* przybył na miejsce, gdzie miał wsiąść na okręt, zostawiony mu był wybor przepłynienia na wyspę *Elbę* na Angielskiej, albo na Francuskiej Fregacie pod wodzą Kapitana *Montcabrier*. Obrął on Angielską, a w ten czas Francuska Fregata towarzyszyła pierwszej. Za przybyciem do *Porto Ferajo*, postrzeżono, że wyspa *Elba* była osadzona Francuskimi wojskami. *Bonaparte*, w samej rzeczy, jak tylko mu wyspę *Elbę* podano za miejsce schronienia, posłał przez swoich stronników do *Włoch* rozkaz, aby ze stojących tam wojsk Francuskich półtrzecia tysięcy ludzi na załogę do wyspy *Elby* przesłane były. Rozkaz ten (dotąd niewiadomo przez jakie intrygi i podstępny) został wiernie wykonany, i wojska te nie wiedząc dotąd o złożeniu *Bonapartego*, rozumiały się być w jego służbie. Gdy za przybyciem do *Porto Ferajo* Kapitan okrętu Angielskiego znalazł tam żołnierzy Francuskich, nie będąc wprzód o tym uprzedzony, sądził, iż przy tak zmienionych okolicznościach nie mógł się odważyć na wysadzenie na ląd *Bonapartego*. Wezwał zatem Kapitana Fregaty Francuskiej aby on jak najszybciej udał się do *Paryża* i przywiózł Kapitanowi Angielskiemu wyraźne rozkazy, jak ma w tej okoliczności postąpić. Aż do jego powrotu zatrzymał on *Bonapartego* na swoim okręcie, lecz niechcąc stać na kotwicy, wzdłuż brzegów tymczasem w różnych kierunkach krąży. Pan *Montcabrier* z tym doniesieniem przybył d. 10go do *Paryża*, a d. 12go wyjechał na powrót. Niewiadomo jeszcze, jakie on powiósł rozkazy, lecz rzecz ta sama z siebie dokładnie się wyświeca.

A U S T R Y A.

Gazeta Wiedeńska zawiera następnne urzędowe wiadomości. J. C. K. Mość wysłał do Dworu Duńskiego z pewnemi zleceniami Barona *Steigentesch*. — Półkownik Xiążę *Windischgratz* d. 4go Maja wyjechał z *Paryża* ze zleceniami do Króla Sardyńskiego do *Cagliari*. Będzie on towarzyszył Królowi do jego krajów na stałym lądzie, które Hrabia *Bubna* w imieniu Króla i z polecenia Mocarstw Sprzymierzonych wziął w posiadanie. Rosyjski, Angielski i Pruski, Pełnomocnicy, udali się także do *Cagliari* w tymże celu. — Hrabia *Bubna* dowodzący korpusem wojska, który wszedł do *Piemontu*, potwierdził Rząd tymczasowy ze znakomitych obywateli tego kraju złożony.

Cesarz Austyacki Xiążętom *Schwarzenbergowi* i *Meternichowi* darował dobra w Węgrzech, ze spadkiem na ich potomków płci Męskiej, i dozwolił pierwszemu: do swojego herbu przybrać srodek herbu Austriackiego z podniesionym mieczem — drugiemu zaś, herb Austriacko — Lotaryński w herbie swojej Familii umieścić. W reskryptach na to d. 25go Kwietnia w *Paryżu* wydanych, w pierwszym do Xięcia *Schwarzenberga* czytamy: „Zasługi, któreś dla mnie i oyc-

czynny w ciągu teraz ukończoney wojny położył, zostały uwieńczone przez mądre i biegłe działania, które wojskom Sprzymierzonym zapewniły zdobycie *ParYZa*." Do Xięcia *Meternicha* Monarcha między innymi wyraził: „Opatrzność pobłogosławiła naszym usiłowaniom do przywrócenia porządku i pokoju w Europie, a przyłożenie się twoje, do skutecznienia dziś spełnionego dzieła, było tak wielkie, iż czuję się być obowiązany dać mu nowe dowody moiego szacunku.” — W *Transylwanii* zaraza powietrzna zupełnie ustąpiła, i *Kronsztat*, który był przez 5 miesięcy zupełnie zamknięty, otworzonym został.

W Ł O C H Y.

Z *Genui* 29go *Kwietnia*: Wyszło tu następujące ważne obwieszczenie:

„Kiedy wojsko będące pod moim dowództwem, wypędziło Francuzów z *Genueńskich* krajów, zabezpieczenie dobrego porządku i Administracya temiż krajami, stały się konieczną potrzebą. Zważając, iż zdaje się być powszechnym żądaniem *Genueńczyków*, powrócić znowu pod Rząd, pod którym doznawali szczęścia, swobody i niepodległości, i że toż życzenie zgadza się z wiadomymi zasadami *Mocarstw Sprzymierzonych*, oświadczam:

„1) Ze przywrócona będzie ustawa Rządowa krajów *Genueńskich*, tak iak takowa była w roku 1797, iednakże z odmianami, iakich wyciąga powszechne życzenie, pomyślność publiczna, i duch ustawy z roku 1576. 2) Iż wkrótce ogłoszone będą organiczne zmiany, wraz z sposobem robienia spisów zdolnych do obioru obywateli, a oraz ustanowienia wielkich i małych Rad; 3) Ze mianowany będzie niezwłocznie Rząd tymczasowy składający się, iak dawniej, z dwóch zgromadzeń, a z 13tu członków. Zgromadzenia te trwać będą aż do dnia 1go *Stycznia* 1815, w którym to czasie, obadwa, podług przepisów ustawy uzupełnione być muszą. 4) Iż Rząd tymczasowy będzie w sobie łączył moc prawodawczą i wykonawczą, i ma postępować podług systematu również czasowego, w zmienianiu lub uchylaniu praw trwających, lub w zaprowadzaniu i przeistaczaniu dawnych, iak tego będzie się zdawało wymagać dobro stanu, i bezpieczeństwa osób i własności. 5) Ze dwie trzecie części wielkich i małych Rad natychmiast, inne zaś podług ustawy, i skoro spisy zdolnych do obioru obywateli będą wygotowane, mianowanemi zostaną. 6) Wspomnianym obudwom Radom, mają obadwa *ad 5tium* wyrażone Zgromadzenia, udzielić, podług prawideł ustawy, wiadomość o wszelkich środkach, iakie uznają potrzebnymi, do przywrócenia dawnego kształtu Rządu.

„W skutku tego oświadczam, że Panowie Senatorowie (tu następuie 13 imion) wybrani są do składu tymczasowego Rządu krajów *Genueńskich*, i wzywam wszystkich mieszkańców iakiego bądź stanu i nakazuję onymże, ażeby im pomocnymi i posłusznymi byli.

Dan w główney kwaterze w *Genui* dnia 26go *Kwietnia*.

(Podpisano) *Bentyk*.

N I E M C Y.

Z *Lubeki* dnia 21go *Maja*. *J. K. W.* Xiąże *Następcy* *Szwedzki* przybył tu dzisiaj o godzinie 9tej w wieczor. — Do *Trawemünde* przybył dziś liniowy okręt *Szwedzki*, *Gustaw*, od 74 dział. — Związek pocztowy z *Hamburgiem* jest znowu otwarty.

Z *Hamburga* 12go *Maja*. Na rozkaz *Jeneralnego* *Namieśnika* *Królestwa*, *Marszałek* *Davoust* musiał złożyć dowództwo nad korpusem 13tym i innym wojskiem znajdującym się w *Hamburgu*, iak to okazuje następujący rozkaz dzienny:

W główney *Kwaterze* *Hamburgu* dnia 11go *Maja*. „*Marszałek* *Xiąże* *Ekmil* donosi korpusowi: że *Jenerał* *dywizyi* *Hrabia* *Gerard* mianowany został od *J. K. Mości* *Monsieur*, brata *Króla*, *Jeneralnego* *Namieśnika* *Państwa*, dowódcą 13go korpusu i wojska znajdującego się w *Hamburgu*. *Wojskowe* i *cywilne* *Władze*, również iako i *Administratorowie* *publiczni*, od dnia 12go b. m. dopełniać będą rozkazów *Jenerała* *Gerard* i zdawać mu sprawę. *Jenerałowie*, *Oficerowie* i *żołnierze* *trzynastego* *korpusu*, dowiedzą się zapewne z ukontentowaniem, iż wybór naszego Rza-

du padł na *Officera*, który w wojsku *Francuskim* znany jest również ze swojego wybornego charakteru, iak ze świetney odwagi i zalet. *Pan* *Marszałek* składając dowództwo ma sobie za obowiązek, zgodny z sprawiedliwością, oświadczyć *Jenerałom*, *Oficerom* i *żołnierzom* swoje zupełne ukontentowanie, z odwagi i dobrego ducha, iakie okazywali zawsze od chwili, od której miał zaszczyt nimi dowodzić. Na rozkaz *Xięcia*.

(Podpisano) *Cesar de la Ville*.

Oprócz *Marszałka* *Davousta*, *Prefekt* i *Jeneralny* *Kommissarz* *Policyi* złożeni zostali od *Jenerała* *Gerard* z urzędów. Musieli oni mieszkania, które zajęli nieprawnym sposobem, zwrócić właścicielom w takim stanie, w iakim je odebrali, a inne nająć sobie własnym nakładem. Spodziewają się, iż pociągnięci będą wszyscy do odpowiedzialności, a szczególniej za pieniądze wzięte z banku.

Z *Bergedorfu* dnia 14go *Maja*. *Gwardya* *obywatelska* *Hamburska*, znajduąca się w *Bergedorfie*, otrzymała rozkaz wyruszyć w dniu 16tym b. m. do *Trembyttu*, i podług doniesień z *Altony*, stanie tamże dnia 20go. Dzień weyścia iey do *Hamburga*, nie jest ieszcze oznaczony. Mówią, iż to nastąpi dnia 31. *Maia*; lecz w *Hamburgu* czynią już przygotowania na iey przyięcie.

P R U S S Y

Z *Berlina* 24go *Maja*. Przybyły tu *Jenerał* *Francuski* *Henin*, *Kommissarz* *Królewski* dla przyspieszenia odprawy ięnców *Francuskich* do *Ojczyzny*, przez wydaną odezwę w *Berlinie*, o celu swojego przybycia i dobroczyunych zamiarach *Ludwika* *XVIII*. u wiadomił ięnców *Francuskich* znajdujących się w *Prusach*, w *Saxonii*, w *Szwecyi* i *Hannowerze*.

Z *Duseldortu* 14go *Maja*. W twierdzy *Wesel*, którą osadziły *Wojska* *Pruskie*, znaleziono niezmiernie każdego rodzaju zapasy — 400 dział, z których 100. metalowych 12to funtowych, 9,000 centnarow prochu, 20,000 sztuk broni, 20,000 zupełnych mundurów, tudzież ogromną ilość żywności i furazów. Załoga wynosiła od 5, do 6000 ludzi. — Do *Moguncyi* którą teraz inne wojska *Niemieckie* osadzają, powołany jest *Pułkownik* *Pruski* *Krausenek* na *Kommandanta* *tey* *ważney* *twierdzy*. Tak więc *Wesel* i *Moguncya* będąc w ręku *wojsk* *Pruskich*, staną się odąd nieprzełomnymi warowniami swobody krajów *Niemieckich*.

S Z W E C Y A.

Z *Gottenburga* 30 *Kwiet*. *Seym* w *Norwegii* zajmuje się ciągle ułożeniem *Konstytucyi*. *Xiąże* *Krystyan* miał się ogłosić *Królem* *Norwegii* pod nazwiskiem *Fryderyka* *Krystjana* *I*. *Przejeżdżał* *tey* *wczoray* z *Kopenhagi* do *Norwegii* *Admirał* *Bille*, wiozący *Xięciu* *wyrażne* *Królewskie* *rozkazy*: ażeby *Norwegia* ze wszystkimi twierdzami i t. d. wydał *Szwecyi* pod zagrożeniem, iż w przeciwnym przypadku za zdraycę uważany będzie. *Król* *Jmć* *Szwedzki* wydał następujące oświadczenie do narodu *Norweskiego*:

„*N. Król* *Szwecyi* odezwą swoją oświadczył *ludowi* *Norweskemu*, iż zaręcza mu wszystkie *kar-dynalne* *prawa*, stanowiące *wolność* *publiczną*; niemniej obowiązał się wyrazić, zostawić *wolność* *narodowi* *nadania* *sobie* *Konstytucyi*, odpowiadającej *potrzebom* *kraiu*, i opierającej się szczególniej na *reprezentacyi* *narodowej*, i prawie *narodu* *nakładania* *sam* *na* *siebie* *podatkow*; *przyrzeczenia* *te* *ponawiają* *się* *teraz* *jak* *nayuroczysciey*. *Król* *nie* *chce* *bynaymniey* *tamować* *nowey* *Konstytucyi*, lecz takowa musi mu być przełożoną. *Pragnie* *on* *jedynie* *położyć* *kamień* *węgielny*, a zostawia *ludowi* *wolność* *dokończenia* *budowy*. *W* *skutku* *tey* *zasady* *długi* *obudwóch* *narodow*, będą zawsze oddzielnymi; nigdy na *Norwegia* *nie* *będzie* *nałożony* *pobor*, dla uiszczenia *długow* *Szwecyi*. *Król* *nie* *będzie* *cierpiał*, aby *dochody* *Norwegii* z *kraiu* *wywożone* *były*. *Po* *odciągnięciu* *nakładu* *na* *Administracyę* *publiczną*, *pozostająca* *ilość* *obracana* *będzie* *na* *użytek* *kraiu*, i utworzenie *funduszu* *umorzenia* *długow* *narodow* *Norweskich*.” *Gazety* *Szwedzkie* zawierają *korrespondencyę* *między* *Jenerałem* *Suchtelen* i *Ministrami* *Weterszietem* i *Castlereagh*, która jest bardzo nieprzyjazną dla *Danii*; i *dwór* *Duński* obwinia się tam o *tajne* *perozumienie* z *Xięciem* *Krystyanem*.

W Londynie w dniach pierwszych Maja względem wypadków w Norwegii miało różne wiadomości; podług jednych, Xiążę Krystyan miał przyjąć tytuł Króla Norwegii; podług drugich, postanowił on opuścić ten naród, widząc, iż strona, która sprzyjała Szwecyi, brała górę nad stroną przeciwną.

W. B R Y T A N I A.

z Londynu 6 Maja. Dnia 2go Maja komunikowane były obudwom Izbom; 1) Traktat przymierza i subsydialny z Rosyją, Austryją i Prusami zawarty w Chaumont d. 5go Marca, 2) Konwencya z Rządem Francuskim podpisana 25go Kwietnia. — W Izbie Niższej P. Wynne żądał złożenia papierów tyczących się traktowania względem Norwegii. „Przez nasze przymierze ze Szwecyą obowiązani jesteśmy, mówił on, dopomagać temu narodowi do pozyskania Norwegii, tym bardziej, jak wyraża traktat, że pomysłność tego ostatniego kraju powiększona przez to będzie. Ogłodzić jaki naród, jestże to przyczynić się do jego szczęścia? Oprócz tego wnoszę, aby podany był łobie rachunek wszystkich summ, które po podpisaniu traktatu ze Szwecyą wypłacone jej były, tudzież dokładna wiadomość liczby wojska utrzymanego przez Szwecyą w ostatniej kampanii.” Obadwa wnioski zostały przyjęte.

W zgromadzeniu akcyonistów Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, d. 5go Maja, wniesiono, aby Margabiema Wellestey (bratu Xięcia Wellingtona) z powodu zasług, które będąc Wielkorządcą Indyi Wschodnich dla tego kraju i kompanii oddał, z pensją roczną 5000 funtów szterlingów, jeszcze wzniesiony był posąg w sali posiedzeń Kompanii. Przy tej okoliczności zapytał P. Lowndes, czyliby Xiążę Wellington nie miał także otrzymać pensyi od Kompanii Indyi Wschodnich? Na odpowiedź przeciwną, oświadczył: „ze ci obadwa bracia, równym blaskiem jak Kastor i Pollux jaśnieją, i równie zasługują na wdzięczność i na poszanowanie narodu; a zatem na najpierwszém zgromadzeniu, przedsiębiorę podać projekt, aby Kompania Indyi Wschodnich zapewniła także pensją Xięciu Wellingtonowi.”

z Londynu 10go Maja. Według doniesień od Lorda Bentinka, zdobycie szturmem warowni zewnętrznych Genui nie kosztowało nas więcej jak 400 ludzi w zabitych i ranionych. — Dnia 14go Kwiet. trzech deputowanych przybyło z Korsyki do Lorda Bentinka do Liworny, oświadczając w imieniu Korsykańskiego ludu, iż po wybicciu się z pod jarzma Bonapartego, po odesłaniu załogi Francuskiej z Bastii w niewoli wojennej do Liworno, i po wypuszczeniu na wolność nieprzysięgłych duchownych Włoskich, którzy tam w więzieniu osadzeni byli, życzą sobie odtąd żyć pod władzą Angielską, i dla utrzymania publicznej spokojności proszą o przysłanie korpusu wojsk Angielskich. Lord, powinszowawszy im szczęśliwie odzyskanie swobody, obiecał ich żądania Xięciu Regentowi przedstawić, a tymczasem dał rozkaz Jenerałowi Montresor, aby z korpusem wojsk Angielskich popłynął do Korsyki, który też d. 23go Kwiet. z Liworno wyszedł pod żagle.

Xiążę Regent polecił Malarzowi Bird zrobienie dwóch wielkich Historycznych obrazów: jeden wystawiać będzie, Odplynienie Ludwika XVIII z Dover; drugi, Wylądowanie jego w Calais. Osoby wyższego znaczenia mają mieć w swoich twarzach portretowe podobieństwo.

Do układów o pokoy z Ameryką wyznaczeni są: Lord Gambier i P. Hamilton; gdy jednak ci żądać mają nowych granic od strony Kanady, na co trudno, aby się zgodzili Pełnomocnicy Amerykańscy; przeto nie można sobie pochlębiać bliską nadzieją pokoju.

Jeszcze od dni ostatnich Kwiet. zaczęto tu czynić przygotowania na przybycie Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rossyi. Zapatrując się na nie, wnosić możemy, że nigdy jeszcze Londyn nie był tak świetny, jakim się okaże, dla uczczenia Wielkiego Monarchy.

Twierdzą tu, że 12,000 wyborowego wojska Hiszpańskiego wsiadły na okręty w Cadyxie, popłynę do Ameryki Hiszpańskiej, aby tam działało przeciw

ko Insurgentom i odzyskało Luisyanę, którą Karol IV. zagrożony przemocą, musiał ustąpić Bonapartemu, a którą ten ostatni za 18. milionów liwrow przedał zjednoczonym Stanom Ameryki północnej.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— W Paryżu mocne teraz czyni wrażenie pismo sławnego Senatora Gregoire, dawniey Biskupa, pod tytułem, o Konstytucyi Francuskiej 1814 roku. W tém dziełku, powstawszy naprzód autor przeciwko tym, którzy wszelkie zasady Konstytucyi, za mniej potrzebne byź mniemają, wytyka, z wielką siłą rozumowania i dowcipu, nowej Konstytucyi błędy. Sądzi on, że w niej miano zbyt wiele względu na osobisty interes Senatorow, ale byt Senatu i Ciała Prawodawczego, tudzież prawa ludu nie dosyć w niej zabezpieczone.

Gazety Paryskie powstają także na dzikość postępowania Davousta. Spodziewać się zatem można sprawiedliwości.

Twierdzą, że w Turynie wybuchnęło wzburzenie, i że w tém zamieszaniu Xiążę Borghese uchodzić musiał.

W Szwajcaryi urządowie ogłoszono, iż Biel, kray Walezji, Genewa i Waltelina z Rzeczpospolitą Szwajcarską zjednoczone będą.

Miasto Antwerpia prosiło Ludwika XVIII o zwrócenie pięknych malowideł, które z jego Kościołów zagrabione zostały.

— Na dzień 15 (3) Maja w Frankforcie nad Menem oczekiwano pierwszej kolumny powracających wojowników Rosyjskich.

— W Kopenhadze była wiadomość, że Anglia Danii daie wynadgodzenie za Norwegią, i że tym wynadgodzeniem ma byź wyspa Gwadesupa.

(z Gaz. Ryskiej.)

N o w e X i ą ż k i.

W Kancellaryi IMPERATORSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, znajdują się do przedania exemplarze książki wydanej w Peterzburgu w języku Rosyjskim pod tytułem: Описание шоржесшвеннаго ошкрытія ИМПЕРАТОРСКОЙ публичной Библиотеки, бывшаго Генваря 2 дня 1814 — Pieniądze z przedaży takowey książki przeznaczone są na wsparcie, skalęczonych i zruynowanych przez najsie nieprzyjaciela na Rosyją w pamiętnym na zawsze 1812 roku. Książka ta zawiera w sobie rozdziały następujące — 1. Zurnal publicznego posiedzenia 2go Stycz. 1814 roku, z powodu otwarcia publiczney IMPERATORSKIEY Biblioteki. 2. Ogłoszenie o otwarciu tej Biblioteki czytane na publiczném posiedzeniu przez Dyrektora Biblioteki Taynego Konsyliarza Olenina. 3. Krótka rozprawa o pożytku ludzkich wiadomości i o potrzebie publicznych Bibliotek dla każdego dobrze urządzonego Państwa — Dzieło Bibliotekarza Krassowskiego. 4. Rozprawa o przyczynach opóźniających postęp naszej literatury. — Dzieło pomocnika Bibliotekarza Hniedycza. 5. Apolog. Nurki. — Dzieło pomocnika Bibliotekarza Kryłowa. 6. Lista osób które raczyły nawiedzić Bibliotekę w dzień publicznego jej otwarcia. 7. Pismo Dyrektora J. P. Biblioteki Taynego Konsyliarza Olenina do Rektora St. Peterzburzkiej Akademii Duchowney Opata X. Filareta, przez które żąda, aby tenże Opat napisał dzieło na otwarcie tej Biblioteki. 8. Pismo Dyrektora J. P. Biblioteki do Bibliotekarza Krassowskiego, przez które poruczono mu wygotować dwa dzieła stosowne do obchodu otwarcia Biblioteki. 9. Treść pisma Dyrektora Biblioteki do Pomocnika Bibliotekarskiego Hniedycza, przez które obowiązuje go do napisania rozprawy na otwarcie tej Biblioteki. 10. Treść pisma Dyrektora J. P. Biblioteki do pomocnika Bibliotekarskiego Kryłowa, przez które poruczono mu przeczytać w dzień otwarcia Biblioteki napisany przez niego Apolog Бодлавы. 11. Historyczna wiadomość o początku, pomnożeniu, i terażniejszym stanie IMPERATORSKIEY publiczney Biblioteki.

Cena exemplarza takowey książki oprawney alarustica rubli miednych cztery; dostać iey można każdego czasu w Kancellaryi Uniwersytetu w JP. Rodziewicz.

OGŁOSZENIE RZADOWE.

3. Od Mińskiego Guberskiego Rządu czyni się wiadomo, iż żądający kupić pozostały, po śmierci byłego w 1812 roku w mieście Minsku w czasie Francuskiego Rządu Kommandanta Polskiej służby Majora Michałowskiego żony Maryi Hrynceonczynny Michałowskiej, rozmaity ruchomy majątek, stawić się mogą dla targu, do Guberskiego Rządu, w terminie trzechmiesięcznym od pierwszego ogłoszenia w Kuryerze. Dnia 12 Maja 1814 roku.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski Remissą Sądu Ziem: Pttu Wileń: na rozdział majątku Józefa Hermanowskiego Chor. b. woysk Pol. przeznaczony do majątności Łapszow w Pwcie Wileń: położoney, na dniu piątym Maja zjechawszy, między innymi Akcesoryynemi wyrokami komportacją wszelkich Inskrypcyow na Kredytorach tegoż Hermanowskiego, tak stawiających, jakoteż niestawiających do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej przeznaczył, oraz termin powtórnego zjazdu do majątności Łapszow w celu ukończenia ostatecznie dzieła dzień 20 Julii roku terażniejszego 1814 zadeterminował, i w tymże terminie na niestawiających Kredytorow amissją wieczną zapisać deklarował. O czém iżby Wierzyciele W. Józefa Hermanowskiego mieli wiadomość, niniejszą czyni awizacją.

*Stefan Gieczewicz Pisarz Grodzki Pttu Wileń:
Exdywizor.*

Skutkiem Dekretu Remissyynego Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu, w roku 1814 miesiąca Marca 21go dnia następnego, Sąd Exdywizorski do Hrabstwa Zastawskiego na dniu 1m Maja zjechawszy, przy załatwieniu Akcesoryynych sprzeczek zalecił, sub amissione rei, ażeby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie Grófa Michała Przezdzieckiego, wszystkie jeneralnie swoje Dokumenta na dniu 3m następnego miesiąca Junii, z persystencyą do dnia 15go Julii, w Archywm Depart. Min. do Regenta Missiewicza składali, o jakowey decyzji, niemniej iżby wszyscy Kredytorowie, lub mogący stosować jakiegokolwiek pretensye, czy to do JW. Kasztelanowey Mo-

stowskiej, czy to do Syna Jey Grófa Michała Przezdzieckiego, sami osobiście, lub przez swych Plenipotentów na przyszły termin, zjazdu Sądowego, to jest 15 Julii idącego roku, ad fundum Zastawia, w Powiecie Mińskim położonego, sub amissione iawili się, niniejsza Urzędowa czyni się awizacją — 1814 roku Maja 13go dnia podpisali w Protokule — Kazimierz Piśtuch Sędzia Ziemiński Miński P. Exdywizor. Jozef Szyszko P. Z. Pttu Wileyskiego Exdywizor. Michał Korkuzewicz P. Z. Pttu Borysow: Exdywizor.

Regent Michał Rewiński.

2. Sprawa JPP. Jana i Krystyana Szlakow synow zmarłego Obywatela Wileńskiego Krystyana Szlaka z Kredytorami i Pretensorami, oraz Debitorami jako to: WW. Heleną Jakowlewą Kommissyonierową, Adwokatami Nowickimi, Stanisławem i Franciszką Zytkiewiczami, Wincentym Chrapickim Porucznikiem, Jenerałem de Reassem, Kaietanem Kijańskim, Antonim Czaplńskim, oraz z Starozakonnemi Mortchelem Jankielowiczem, Jankielem Mowszowiczem, Joną Nochimowiczem, Eliaszem Ickowiczem, Mendelem Jankielowiczem i dalszemi połączonemi stronami tak stawiającemi, jako i niestawiającemi na mocy Dekretu Remissyynego Sądu Głównego Litewsko - Wileńskiego drogiego Departamentu w roku 1812 miesiąca Marca 8 dnia wypadłego, do Magistratu Wileńskiego wprowadzona na dniu 8 terażn. miesiąca Maja przywołaną została, w której in continuatione na dniu jedenastym praesentium przez postanowiońy Dekret, Sąd Magistratu Wileńskiego nazaczywszy Inwentaryą majątku Szlakow i administracją Kamienicy po zmarłym Krystyanie Szlaku w mieście Wilnie na ulicy Trockiey pod Nrem 398 sytuowaney, w samey Sprawie jako na pierwszym terminie pomiędzy wszystkimi stronami komportacją Obligow, Dekretow, Tradycyow, Inwentarzow i Kontraktow, oraz wszelkich dowodow i tranzaktow do takowey Sprawy potrzebnych i posługuiących w przeciagu czterech tygodni do Kancellaryi tegoż Sądu z persystencyą także czteroniedzielną oddać się powinna zadecydował. — Osobno podług żalob pozewnych Szlakow, Komportacją

ruchomego majątku onych i dalszych artykułów na JPP. Karolu Szulcu, Zelawskim, Jankielu Rubinowiczu, Naumowiczowej, Szulewiczu, i na Korczykowej in natura; a za nieznanymi się na Regestrze z dostatecznym poiaśnieniem także w terminie czteroniedzielnym naznaczył, niemniej kopią z spraw pomiędzy wszystkimi stronami oddać do Kancellaryi miasta Wilna zalecił. — A jako przez Dekret Remissyny Sądu Głównego Sprawa Szlakow między wszystkimi stawiającymi i niestawiającymi stronami na jednoczasowe rozpatrzenie do Magistratu niniejszego odesłaną została, tak też Magistrat dla wiadomości wszystkich stron do tegoż dzieła interessowanych i wpływających o składzie takowego procederu wydać Awizacją potrzykroć przez Gazetę Kuryera Litewskiego, aby się jawili ku rozprawie następnęj oczewistey (po wyśściu naznaczoney Dyllacyi) w ten Sąd z dowodami pod utratą w swych pretensjach i odpowiedzią z prawa postanowił — Dla czego niniejsza i zamieszcza się — Dnia 20 Maja 1814 Roku.

Józef Klimaszewski Burm: M. W.
Regent Marcin Pozlewicz.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

1. W Kurlandyi w Baldonie przy Cieplicach nad Zdrojem Wód Lekarskich, w Domie W. Mikołaja Tomaszewskiego — A dawniey Angielskiego Negocyan-ta z Rygi Pana Moryssona, dla życzących mieć czy-stą, wygodną, i spokojną Gospodę, przez zwyczajny trzymiesięczny czas używania Wód i Kąpieli, znaj-dacie się mniejszych lub większych oddzielnych lokacyi siedm, w czterech odosobnionych Budowlach po dwa lub trzy Pokoie i więcey — Stajnie na kilkanaście Ko-ni z Wozownią, Oficyna kuchenna z mieszkaniem dla służby i dalszey wygody. Kucharz w tym Domie za-mieszkały oświadcza się siedmiu lub ośmiu miejsco-wym lokatorom Panom i ich sługom dać stoł wygo-dny, licząc za obiad od pięciu lub szesciu półmiskow, markow ośmnaście (czyli złotych Polskich trzy, groszy ośmnaście) — Za trzy półmiski u wieczerzy markow

dziesięć (czyli złotych dwa) — Od służy za obiad mar-kow ośm — Za wieczerze markow cztery — Wódka, Piwo, Wino, Kawa, Herbata, Owoce, &c. nie liczą się w to. Każdy wszakże usłużony będzie, i wedle żądania dostanie wszystko na osobny Rachunek. Kwa-tery iedne po dwa i pół talara bitego na tydzień — Drugie po dwa talary-bite. — Większe zaś mieszkanie ze Stajnią, Wozownią, z Kuchnią, i udzielnym w-niey dla służby Mieszkaniem &c. Talarow bitych ośm na tydzień. Iako cena od 1go lub 15. Maja po 1. Sep-tembra lub daley, służy za stałą na cały przeciąg cza-su kąpeli; wczesną nymą zajmujący się. Kto zaś albo na krótko tylko, albo w opóźnionym czasie nymować zechce, w obudwuch przypadkach szczególny zosta-wuie się umowie o cenę, stosownie iuż w tę porę do miejscowey ceny po domach przy źródle, i w bli-skości, u Włóścian nawet w czasie pomnożonego Zja-zdu podnoszący się pospolicie. Przejazdem przez Mittawę każdy osobiście lub przez pismo na Poczte z Wilna, czy z inąd wczesnie o tey lokacyi dowie-dzieć się może, adressując się albo do Kupca Hop-pfenhauza w Mittawie, albo do Antoniego Jurewicza w Mittawie, do Mayhoffu.

3. Niżey podpisany, powodem nie oddania przez Enocha Berkowicza Palastyna powierzonych mu Kart i Obligów, zrobił w Dodatku Kuryera Litewskiego ostrzeżenie — Teraz zaś gdy tenże Palastyn uczynił obrachunek i w nim wyjaśnił iakoby od Szemiota nie-więcey wziął za Kartą na czer. złłch 60, iak czer. złłch 50, i Rewers na Kwit niby z opłacounych u-przednio czer. złłch 10; od JW. Rudominowey wy-raził, że nic z gotowych pieniędzy nie wziął, lecz za procent od summy czer. złłch 290 do dnia 29go gbra 1814, i za dalsze summy przyjął, Kartę na Imie własne na Rubli 427, i oną niżey podpisanemu prze-lał; inne wszystkie w naturze zwrócił; a tem porząd-kiem opierając tenże rachunek na rzetelności, rzecz ze mną ukończył — O czém przez niniejszą awiza-cyą zawiadamia się. *Simson Abrahamowicz.*